

Berka, Emil, pedagog, sbormistr, narozen 11. 10. 1897, Příbram, zemřel 6. 4. 1968, Chrudim.

Učil se hudbě již od svých 9 let, hrál na housle, poté se učil na harmonium a klavír. Měl vystudované gymnázium, pedagogium v Příbrami a školu Vysokých studií pedagogických v Praze, dále studoval na učitelské škole v Příbrami – hlavně však u Bohumíra Fidera. Na školách studoval až do roku 1928. Poté se stal učitelem na obecních a měšťanských školách a od roku 1948 se stal cvičným učitelem v Chrudimi. Po roce 1948 učil na pedagogické škole a pak na střední všeobecné vzdělávací škole (do 1958). Složil zkoušky z houslí a klavíru v roce 1929. Od ministerstva školství obdržel čestný titul: profesor školní praxe (1946). Pracoval v Soutěži tvořivosti mládeže v kabinetu hudební výchovy v Pardubicích. Konal nesčetné přednášky a kurzy metodiky hudební výchovy. V letech 1956–57 byl konzultátor hudební výchovy na Vysoké škole pedagogické v Praze. Byl také členem poradního sboru ministerstva školství pro hudební výchovu. Působil v redakční radě časopisu Hudební výchova, v komisi pro učební osnovy a jako spoluautor učebnice hudební výchovy pro 4. stupeň. V roce 1957 dostal čestné uznání ministerstva školství za pedagogické čtení v oboru hudební výchovy. Patřil k nejlepším metodikům hudební výchovy, napsal několik cenných studií a článků do časopisu Hudební výchova (II.–1954 až V.–1957). V důchodu byl od roku 1958, ale stále vyučoval na lidové škole umění nauku a harmonii, ovšem nikoli na plný úvazek. Také v této době vedl v okresní lidové knihovně hudební oddělení a diskotéku, byl předsedou poradního sboru pro zpěv v osvětovém domě. Pracoval také v krajském pracovním sboru pro zpěv v Hradci Králové.

Dílo literární

Berka, Emil: *Výchova a chápání obsahu hudby* (Hudební výchova II., 1954, č. 2, s. 24)

Berka, Emil: *K praxi hudební výchovy na málotřídních školách* (Hudební výchova III., 1955, č. 3, s. 52)

Berka, Emil: *Méně hudby – více hudebnosti* (Hudební věda III., 1955, č. 3, s. 42)

Berka, Emil: *Optofonický způsob notového záznamu při nácviu písní* (Hudební věda VI., 1958, s. 91)

Literatura
ČSHS

Jana Chytková

Decastello, český kantorský rod 18. a 19. stol.

Příslušníci rodu sídlili na Dobříšsku. Známi jsou: Josef Decastello, pedagog a varhaník, narozen 11. 11. 1759, na Sedlčansku, zemřel 19. 2. 1845 v Boroticích. Byl učitelem na Borotické škole. Narodil se tam i jeho syn František Jakub Decastello (1800–82). Byl tam též po svém otci učitelem. Rovněž byl znamenitým hudebníkem a ředitelem kostelního kůru. Dalším byl Karel Decastello, který byl také pedagogem. V roce 1845 absolvoval varhanickou školu a roku 1847 se tam stal učitelem.

Literatura

I. Lexika

ČSHS

II. Ostatní

<http://www.czechindex.cz/stredocesky-kraj/pribram/borotice/>

Jana Chytková

Dechová hudba, sbírka lidových skladeb, založena v roce 1949 v Hudební matici.

Je to sbírka populárních lidových skladeb a malých koncertních forem, vydávaná ve hlasech v úpravách hratelných i pro menší obsazení. Edici založila Hudební matice v roce 1949 a v roce 1951 byla zestátněna a převzata Národním hudebním vydavatelstvím Orbis. V roce 1953 nakladatelství i sbírku převzalo Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění a později v roce 1961 vycházela pod Státním hudebním vydavatelstvím. Do konce roku 1960 sbírka obsahovala 300 svazků. Téhož roku se také do edice zařadily Malé dechovky, které obsahovaly tři až čtyři skladby. Jednotlivá čísla edice obsahovala jednu nebo dvě skladby. Pod tímto vydavatelstvím, z kterého roku 1967 vzniklo vydavatelství Editio Supraphon, sbírka skončila a to v roce 1989 s počtem svazků 515. Dechová hudba vychází v obsazení: křídlovka I B řídící, flétna Des (C, někdy pikola), klarinet Es, 3 klarinety B, křídlovka II B, baskřídlovka, eufonium, trubka I B, 3 trubky Es, trubka B basová, 4 lesní rohy, 3 trombóny (bas, F a B) a bicí. Malá dechovka má obsazení: klarinet Es, klarinet I B – II B, křídlovka I B – II B, tenor baryton, trubka I B, trubka III – IV Es, basová trubka, trombón, bas F, bas B, bicí.

Literatura
ČSHS

Jana Chytková

Dechová hudba Tempo, český lidový dechový soubor, založen 1953.

Tento český lidový dechový soubor byl založen Janem Valíkem. Měli lidový repertoár, který zčásti upravoval vedoucí souboru Jan Valík. Působili hlavně v rozhlase, ale také na lidových zábavách.

Literatura
ČSHS

Jana Chytková

Dechová hudba ZK Závodů Vítězného února, hudební soubor, vznikl v roce 1918 v Hradci Králové.

Byl to hudební kroužek při Dělnické tělocvičné jednotě založen v roce 1918 v Hradci Králové. Měl 51 členů, pracoval také ale jako taneční se 14 členy, také jako smyčcový orchestr s 24 členy a s 8 členy jako Staročeská dechovka. Vedoucím souboru byl František Štejnár, kulturní pracovník ZK Závodu Vítězného února a absolvent Vojenské hudební školy. Soubor byl repertoárově zaměřen na propagaci soudobé tvorby našich i cizích skladeb. Nejvíce spolupracoval s krajským vysílačem československého rozhlasu v Hradci Králové. Vystupovali hlavně na závodech, školách, v nemocnicích nebo v patronátních JZD aj.

Literatura
ČSHS

Jana Chytková